

Poet i glesnande land

Han är ruinerad till sin läggning.
Vi ser honom treva i vitnande natt.
Världen har nyss gått ifrån honom.
Hans dikter är självmordsförsök.

I tingen klarnar rovdjursdragen.
Flykt omöjlig. Landskapet har inga dörrar.
Men den som stannar förstenas!
Detta är underjorden.

Det finns en enda väg till frihet:
förneka det varande, stycke för stycke!
Han söker hjälp i det förgångna –
de döda fyller hans mun med sitt tjatter.

Han bor i ett glesnande land
där till och med orden förlorar sin färg.
Skogen suddas. Grinden slår mot förintelsen.
Långsamt lättar husen, som dimma.

Den som söker honom riskerar
att sprängas i den tunna luften.
Ur rymder av svindlande abstraktion
når oss den tonlösa rösten.